FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

fremsat den 20. oktober 2005 [1]

1. Nærværende præjudicielle forelæggelse vedrører fortolkningen af Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side, undertegnet den 16. december 1991 [2].

2. Sagen er rejst, fordi selskabet Sfakianakis AEVE [3] har bestridt Athens toldkontors afgørelser, ifølge hvilke det blev pålagt at betale told af biler, som blev importeret til Grækenland fra Ungarn. De ungarske myndigheder vurderede ved en efterfølgende kontrol, at de certifikater, som bekræftede den ungarske oprindelse af disse biler, var behæftede med fejl. Resultaterne af denne kontrol har været genstand for et søgsmål ved den kompetente ungarske domstol, som annullerede disse. Ved denne domstols afgørelser blev den ungarske oprindelse af de omtvistede køretøjer endeligt bekræftet.

3. Det hovedspørgsmål, som Diikitiko Protodikio Athinon (Grækenland) har stillet Domstolen, drejer sig om, hvorvidt associeringsaftalen, og navnlig de bestemmelser, den indeholder om administrativt samarbejde, forpligter indførselslandets toldmyndigheder til at tage hensyn til afgørelser truffet af den domstol i udførselslandet, som har bekræftet gyldigheden af de certifikater, som de omtvistede importerede varer var dækket af.

I — Relevante retsforskrifter

A — *Associeringsaftalen og protokol nr. 4*

4. I henhold til associeringsaftalens artikel 1 havde aftalen bla andet til formål gradvis at oprette et frihandelsområde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Ungarn. Den skulle således bidrage til Republikken Ungarns optagelse i Det Europæiske Fællesskab, som fandt sted den 1. maj 2004.

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EFT 1993 L 347, s. 2, herefter »associeringsaftalen«. Denne aftale samt de protokoller, der er knyttet til den, blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 93/742/Euratom, EKSF, EF af 13.12.1993 (EFT L 347, s. 1).

3 — Herefter »Sfakianakis«.

5. Associeringsaftalen fastsætter i artikel 9, at al importtold, der i Det Europæiske Fællesskab pålægges varer med oprindelse i Ungarn, afskaffes enten gradvist eller øjeblikkeligt.

6. Begrebet »varer med oprindelsesstatus« samt metoderne for administrativt samarbejde er defineret i protokol nr. 4 [4], som er vedføjet associeringsaftalen. Denne protokol er ændret ved afgørelse nr. 1/95 [5], som trådte i kraft den 1. oktober 1995, og senere ved afgørelse nr. 3/96 [6], som trådte i kraft den 1. juli 1997. For så vidt de relevante artikler i protokol nr. 4, som ændret ved afgørelse nr. 3/96 [7], i det væsentlige har samme ordlyd som i den oprindelige udgave fra 1993 og udgaven som følge af afgørelse nr. 1/95, forekommer det ikke nødvendigt at angive præcist, hvilken udgave af de enkelte artikler der er gældende i de forskellige faser af tvisterne i hovedsagen. Da den forelæggende ret udelukkende har henvist til den udgave af de relevante artikler, som indgår i protokol nr. 4, vil jeg udelukkende citere denne udgave.

7. I henhold til artikel 16, stk. 1, litra a), i protokol nr. 4 er produkter med oprindelsesstatus i Ungarn ved indførsel i Fællesskabet, samt produkter med oprindelsesstatus i Fællesskabet ved indførsel i Ungarn omfattet af de fordele, der er fastsat i associeringsaftalen, såfremt der forelægges et varecertifikat EUR.1 [8]. Det fastsættes i artikel 17, stk. 1 og 5, i protokol nr. 4, at certifikat EUR.1 udstedes af udførselslandets toldmyndigheder, som skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at efterprøve produkternes oprindelse. De kan desuden kræve enhver form for dokumentation og foretage enhver kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, de måtte finde hensigtsmæssig [9].

8. Bestemmelserne i protokol nr. 4 om metoderne for administrativt samarbejde er især indeholdt i protokollens artikel 31, 32 og 33, som er genstand for nærværende præjudicielle forelæggelse. De har følgende ordlyd:

»*Artikel 31*

Gensidig bistand

[...]

4 — Protokol om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde (EFT 1993 L 347, s. 177).

5 — Afgørelse af 17.7.1995 om ændring af protokol nr. 4 til associeringsaftalen (EFT L 201, s. 39).

6 — Afgørelse af 28.12.1996 om ændring af protokol nr. 4 til associeringsaftalen (EFT 1997 L 92, s. 1).

7 — Herefter »protokol nr. 4«.

8 — Herefter »EUR.1-certifikat«.

9 — Bestemmelserne i artikel 16 og 17 i protokol nr. 4 var i det væsentlige indeholdt i artikel 10 og 11 i den oprindelige udgave fra 1993 og i artikel 11 og 12 i den udgave, som fulgte af afgørelse nr. 1/95.

2. For at sikre en korrekt anvendelse af denne protokol yder Fællesskabet og Ungarn gennem de kompetente toldmyndigheder hinanden gensidig bistand ved kontrollen med ægtheden af varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer og med rigtigheden af de oplysninger, der afgives i disse dokumenter.

Artikel 32

Kontrol af beviser for oprindelse

1. Efterfølgende kontrol af oprindelsesbeviser skal foretages ved stikprøver, og i øvrigt når indførselslandets toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, de pågældende produkters oprindelsesstatus eller opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne protokol.

2. Med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1 skal indførselslandets toldmyndigheder tilbagesende varecertifikatet EUR.1 og fakturaen, hvis den er blevet forelagt, fakturaerklæringen eller en kopi af disse dokumenter til udførselslandets toldmyndigheder, i givet fald med angivelse af årsagerne til, at der anmodes om kontrol. Samtlige dokumenter og oplysninger, som de er kommet i besiddelse af, og som tyder på, at angivelserne i oprindelsesbeviset er ukorrekte, fremsendes til støtte for anmodningen om kontrol.

3. Kontrollen gennemføres af udførselslandets toldmyndigheder. De er i denne sammenhæng berettiget til at kræve alle oplysninger og foretage alle former for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de finder hensigtsmæssig.

4. Hvis indførselslandets toldmyndigheder træffer afgørelse om at suspendere præferencebehandlingen af de pågældende produkter, mens de afventer resultatet af kontrollen, skal de tilbyde at frigive produkterne til importøren med forbehold af de sikkerhedsforanstaltninger, de måtte finde nødvendige.

5. De toldmyndigheder, der har anmodet om kontrol, skal snarest muligt underrettes om resultaterne af denne kontrol. Det skal klart fremgå af disse resultater, om dokumenterne er ægte, og om de pågældende produkter kan anses for produkter med oprindelsesstatus i Fællesskabet [eller] i Ungarn [...] og opfylder de øvrige betingelser i denne protokol.

6. Hvis der i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl, ikke foreligger svar inden ti måneder

regnet fra datoen for anmodning om kontrol, eller hvis svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå de pågældende dokumenters ægthed eller produkternes virkelige oprindelse, afslår de anmodende toldmyndigheder at indrømme præferencebehandling, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.

Artikel 33

Bilæggelse af tvister

Hvis der i forbindelse med den i artikel 32 fastsatte kontrolprocedure opstår tvister, der ikke kan bilægges, mellem de toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, og de toldmyndigheder, der er ansvarlige for dens gennemførelse, eller hvis der opstår tvister om fortolkningen af denne protokol, forelægges de for Associeringsudvalget.

Under alle omstændigheder bilægges tvister mellem importøren og indførselslandets toldmyndigheder i henhold til indførselslandets lovgivning« [10].

B — *EF-toldkodeksen*

9. Den forelæggende ret har ligeledes henvist til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 [11], som indeholder regler og procedurer, der kan sikre anvendelsen af de toldmæssige foranstaltninger, som er indført på fællesskabsplan som led i varehandelen mellem Fællesskabet og tredjelande [12].

10. Artikel 220, stk. 1, i toldkodeksen bestemmer, at hvis det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, er bogført for lavt i forhold til det efter lovgivningen skyldige beløb, skal bogføringen af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves, dvs. beløbet indskrives af toldmyndighederne i regnskabsregistrene eller på anden måde [13], i princippet ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndighederne er blevet klar over situationen og kan beregne det efter lovgivningen skyldige beløb og fastslå, hvem der er debitor.

11. Toldkodeksens artikel 220, stk. 2, indeholder dog en undtagelse fra denne efter-

10 — Bortset fra den præcisering, der indgår i artikel 32, stk. 3, i protokol nr. 4, var disse bestemmelser i det væsentlige, og i en anden rækkefølge, indeholdt i artikel 27 i den oprindelige udgave fra 1993 og artikel 28 i den udgave, som fulgte af afgørelse nr. 1/95.

11 — Forordning af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

12 — Jf. tredje betragtning til toldkodeksen.

13 — Jf. artikel 217, stk. 1, første afsnit, i toldkodeksen.

følgende bogføring, som den forelæggende ret ligeledes har anmodet om en fortolkning af i denne sag. Den har følgende ordlyd:

»Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i artikel 217, stk. 1, andet og tredje afsnit, foretages der ikke efterfølgende bogføring, når

[...]

b) det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget, hvis sidstnævnte i øvrigt i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter

[...]«

II — Omstændighederne i hovedsagen

12. På anmodning af Kommissionens Taskforce for Koordinering af Bedrageribekæmpelse (UCLAF) foretog de ungarske toldmyndigheder i årene 1996-1998 en efterfølgende kontrol af oprindelsen af køretøjer af typen Suzuki, der var fremstillet i Ungarn og importeret til Den Europæiske Union i årene 1995 til 1997 med EUR.1-certifikater.

13. For så vidt angår importen til Grækenland, som var blevet foretaget af selskabet Sfakianakis, resulterede undersøgelsen i en klassificering af køretøjerne i tre grupper, hvor den første udgjordes af køretøjer, hvis ungarske oprindelsesstatus i henhold til protokol nr. 4 kunne bekræftes. Den anden gruppe bestod af køretøjer, som, med fabrikkens accept, havde fået tildelt status af ikke-indenlandsk oprindelse, og den tredje gruppe bestod af køretøjer, som var blevet genstand for en retstvist mellem eksportøren og de ungarske toldmyndigheder.

14. Direktøren for den ungarske kontrolmyndighed meddelte i skrivelse af 3. november 1998 de kompetente græske toldmyndigheder disse resultater. Med hensyn til den tredje gruppe af køretøjer anmodede han myndighederne om at vente med at efteropkræve told, indtil de igangværende retstvister var afgjort.

15. De kompetente græske toldmyndigheder fik desuden tilsendt en liste fra UCLAF over biler, som var indført til Grækenland fra Ungarn, og som uretmæssigt havde nydt godt af præferenceordningen. Denne liste omfattede de biler, hvis oprindelsesstatus var genstand for de verserende sager for den kompetente ungarske domstol.

16. På grundlag af denne liste besluttede de græske toldmyndigheder, at Sfakianakis skulle betale importtold og moms samt en bøde.

17. Den ungarske domstol omstødte de ungarske toldmyndigheders afgørelser i forbindelse med den efterfølgende kontrol og pålagde disse at genoptage kontrolproceduren i overensstemmelse med de domme, der var afsagt i sagerne [14].

18. Ved skrivelse af 26. juli 1999 underrettede de kompetente ungarske myndigheder det græske generaldirektorat for told om disse afgørelser og forelagde det fortegnelsen over biler med ikke-indenlandsk oprindelsesstatus og fortegnelsen over biler, hvis ungarske oprindelse var endeligt bekræftet. De græske toldmyndigheder annullerede ikke deres afgørelser, hvorved Sfakianakis blev pålagt at betale importtold af de biler, hvis ungarske oprindelse var bekræftet.

III — De præjudicielle spørgsmål

19. Diikitiko Protodikio Athinon, som behandler den af Sfakianakis anlagte sag til prøvelse af disse afgørelser, har besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Indebærer den forpligtelse til gensidig bistand, der er fastlagt i artikel 31, stk. 2, i protokol nr. 4 (som er vedføjet Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side), at toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten skal tage hensyn til de ungarske domstoles afgørelser om gyldigheden af de kontroller, som udførselslandets myndigheder foretager, og som vedrører korrektheden af et eksportvarecertifikat EUR.1, når det tages i betragtning:

a) at de ungarske myndigheder på korrekt vis havde informeret indførselslandets toldmyndigheder om resultatet af den oprindelige kontrol, om unøjagtigheder i visse eksportcertifikater, idet de dog fremhævede, at gyldigheden af kontrollen var genstand for verserende sager ved de ungarske domstole

14 — Sfakianakis har forklaret, at den ungarske domstol fastslog, at der skal tages hensyn til de reduktioner i forhold til markedsprisen, som eksportøren opnår ved at købe dele uden oprindelsesstatus i Japan, når det skal bestemmes, om værdien af disse dele, som anvendes ved fremstillingen af bilen, overstiger den tærskel på 40% af varens pris ab fabrik, over hvilken bilen ikke længere kan anses for en vare med oprindelsesstatus i henhold til associeringsaftalen.

b) at de ungarske myndigheder til indførselslandets toldmyndigheder officielt fremsendte meddelelse om udfaldet af disse sager, dvs. de ovennævnte domstoles afgørelser, hvori det blev fastslået, at et vist antal EUR.1-certifikater alligevel var korrekte?

2) Skal artikel 32 i den ovennævnte protokol nr. 4 fortolkes således, at toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten skal tage hensyn til afgørelser truffet af udførselslandets domstole, som omstøder resultaterne af kontroller pålagt og udført af de ungarske myndigheder efter udførslen, når det tages i betragtning:

a) at myndighederne i indførselslandet er blevet informeret på korrekt vis både om de verserende sager for de ungarske domstole og om resultatet af de pågældende sagsforløb, og

b) at de aldrig selv har anmodet om, at der foretages kontrol?

3) Hvis et af de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal de ovennævnte fællesskabsretlige bestemmelser da forstås således, at de ikke tillader udstedelsen af efteropkrævninger af told, afgifter og bøder, som blev udstedt af de nationale myndigheder i indførselslandet, efter at de ungarske myndigheder havde underrettet dem om resultatet af den kontrol, de havde udført, men inden der var givet meddelelse om indholdet af domstolsafgørelserne, ved hvilke resultaterne af kontrollen blev omstødt, med henblik på at sikre den effektive virkning af forbuddet i den europæiske associeringsaftale mellem EU og Ungarn, når det også tages i betragtning, at de udstedte EUR.1-certifikater viste sig at være korrekte?

4) Påvirker den omstændighed de ovennævnte spørgsmål, at hverken de græske eller de ungarske toldmyndigheder anmodede om indkaldelse af Associeringsudvalget i henhold til artikel 33 i protokol nr. 4 med henblik på, at udvalget skulle afgive udtalelse herom, en situation, som antyder, at ingen af de to myndigheder mente, at de af de ungarske domstole trufne afgørelser udgjorde en tvist mellem dem, som burde forelægges dette udvalg til bedømmelse?

5) Subsidiært, hvis de ovenstående spørgsmål besvares benægtende, hvis altså de græske toldmyndigheder ikke har tilsidesat de førnævnte bestemmelser i fællesskabsretten ved at pålægge yderligere told, moms og bøde, kan det da antages, at det ikke er tilladt på grundlag af artikel 220, stk. 2, i Fællesskabets toldkodeks efterfølgende at bogføre told, der skal betales af importøren, på grund af en fejl begået af toldmyndighederne selv enten i indførsels- eller i udførselslandet, især hvis man tager hensyn til, at toldmyndighederne i udførselslandet sad inde med alle de faktiske oplysninger vedrørende oprindelsen af de køretøjer, der skulle eksporteres, oplysninger, der ikke tillod udstedelsen af et EUR.1-certifikat, således at myndighederne i indførselslandet havde været i stand til lige fra begyndelsen at bogføre den retmæssigt skyldige told?«

21. Den forelæggende ret ønsker med disse spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om associeringsaftalen og protokol nr. 4, navnlig protokollens bestemmelser i artikel 31, stk. 2, om forpligtelsen til gensidig bistand og bestemmelserne i artikel 32 om kontrol af beviser for varernes oprindelse, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i indførselslandet har pligt til at tage hensyn til afgørelser truffet af udførselslandets domstole i søgsmål anlagt til prøvelse af resultaterne af den kontrol af gyldigheden af varecertifikater, som udførselslandets toldmyndigheder har foretaget, når de er blevet informeret om disse søgsmål og om indholdet af disse afgørelser. Den forelæggende ret beder ligeledes Domstolen oplyse, om det forhold, at indførselslandets toldmyndigheder ikke har anmodet om, at der foretages kontrol af varecertifikaternes gyldighed, har nogen indvirkning på besvarelsen af dette spørgsmål.

IV — Stillingtagen

A — *De to første præjudicielle spørgsmål*

20. Jeg foreslår, at Domstolen behandler de to første præjudicielle spørgsmål under ét, da de er nært forbundne.

22. Den forelæggende ret ønsker således oplyst, om indførselslandets toldmyndigheder skal tage hensyn til de oprindelige resultater af den efterfølgende kontrol af eksportvarecertifikaternes gyldighed, som udførselslandets toldmyndigheder har foretaget, eller om de skal tage hensyn til de domstolsafgørelser, der er truffet i udførselslandet, i søgsmålene anlagt til prøvelse af resultaterne af denne kontrol.

23. Den græske regering har foreslået, at Domstolen besvarer spørgsmålet således, at associeringsaftalen og de ovennævnte bestemmelser i protokol nr. 4 ikke medfører, at indførselslandets toldmyndigheder skal tage hensyn til afgørelser truffet af den kompetente domstol i udførselslandet vedrørende gyldigheden af den efterfølgende kontrol af EUR.1-certifikaternes korrekthed.

24. Den græske regering har til støtte for dette synspunkt anført, at det påhviler udførselslandets toldmyndigheder at bestemme varernes oprindelse, og at indførselslandets toldmyndigheder i henhold til gældende fællesskabslovgivning ikke er forpligtede til at undersøge korrektheden af denne kontrol. Den græske regering har gjort gældende, at en erklæring fra udførselslandets toldmyndigheder om, at EUR-1-certifikaterne ikke er korrekte, er tilstrækkeligt til at begrunde en efteropkrævning af told.

25. Den græske regering har anført, at de ungarske toldmyndigheder handlede korrekt, da de annullerede de omtvistede EUR.1-certifikater, for så vidt som det er toldmyndighederne og ikke retsmyndighederne i udførselslandet, der har kompetence til at foretage efterfølgende kontrol af de certifikater, der fastslår varernes oprindelse, og for så vidt som artikel 32, stk. 5, i protokol nr. 4 bestemmer, at kontrollen skal gennemføres hurtigst muligt. Regeringen har gjort gældende, at den gældende fællesskabslovgivning, navnlig artikel 31 og 32 i protokol nr. 4, ikke indeholder nogen bestemmelser om, at indførselslandets kompetente toldmyndigheder har pligt til at afvente udfaldet af retssagerne.

26. Den græske regering har tilføjet, at såfremt udførselslandets toldmyndigheders afgørelser ophæves af en domstol, kan indførselslandets kompetente myndigheder ikke vide, om sagen har været kontradiktorisk, og om alle garantier for en retfærdig rettergang har været til stede, og heller ikke, om domstolens afgørelse hviler på en undersøgelse af, om den anfægtede afgørelse er holdbar ud fra et retligt og materielt synspunkt, eller på et formelt grundlag, som f.eks. at de sagsøgte toldmyndigheder ikke mødte op til retsmødet.

27. Jeg er ikke enig i den græske regerings synspunkter. I lighed med Sfakianakis, den ungarske regering og Kommissionen mener jeg, at indførselslandets toldmyndigheder i henhold til associeringsaftalen og bestemmelserne i protokol nr. 4 om gensidig bistand og kontrol af beviser for varernes oprindelse skal tage hensyn til de domstolsafgørelser, der er truffet i udførselslandet i søgsmålet anlagt til prøvelse af resultaterne af kontrollen af gyldigheden af EUR.1-certifikaterne. Som den ungarske regering og Kommissionen har gjort gældende, følger denne forpligtelse af formålet med associeringsaftalen og det system med administrativt samarbejde, som er indført ved protokol nr. 4. Jeg er ligeledes enig med Sfakianakis i, at denne løsning bør vælges for at overholde den grundlæggende ret til at indbringe et søgsmål for en domstol med henblik på effektiv prøvelse heraf.

28. For det første har associeringsaftalen, som jeg har nævnt ovenfor, til formål, at

varer, som opfylder betingelserne for at kunne anses for at være af ungarsk oprindelse eller have oprindelse i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, ved indførsel i Fællesskabet eller Ungarn nyder godt af præferenceordningen i henhold til denne aftale. Med dette for øje bestemmes det i artikel 16 og 17 i protokol nr. 4, at beviset for produkternes oprindelse, som gør det muligt at indrømme dem denne præferencebehandling, udgøres af et EUR.1-certifikat, som i henhold til artikel 17, stk. 4, udstedes af udførselslandets toldmyndigheder.

29. Selv om udførselslandets toldmyndigheders attestering af produkternes oprindelse i henhold til artikel 17, stk. 4 og 5, i princippet er baseret på en kontrol, der foretages ved udstedelsen af EUR.1-certifikatet, kan det også ske ved efterfølgende kontrol. Som det er angivet i artikel 32, stk. 3, i protokol nr. 4, foretages den efterfølgende kontrol ligeledes af udførselslandets toldmyndigheder, der i denne henseende kan kræve enhver form for dokumentation og foretage enhver kontrol, de måtte finde hensigtsmæssig.

30. Det påhviler således udførselslandets toldmyndigheder at kontrollere de pågældende varers oprindelse, og at varerne opfylder de nødvendige betingelser for, at de kan indføres i en af Fællesskabets medlemsstater eller Ungarn med den præferencebehandling, der er fastsat i associeringsaftalen.

31. Som samtlige intervenienter har gjort opmærksom på, er det system med administrativt samarbejde, som er fastsat i artikel 31-33 i protokol nr. 4, også baseret dels på en fordeling af opgaverne, dels på en gensidig tillid mellem den pågældende medlemsstats toldmyndigheder og Republikken Ungarns toldmyndigheder. Som Domstolen har fastslået i forbindelse med andre frihandelsaftaler og vedrørende protokoller om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og metoderne for administrativt samarbejde, som kan sammenlignes med protokol nr. 4, er systemet begrundet i den omstændighed, at det er myndighederne i udførselsmedlemsstaten, der bedst kan vurdere rigtigheden af de faktiske omstændigheder, der er afgørende for varens oprindelse [15]. Systemet har også den fordel, at der opnås sikre og ensartede svar med hensyn til, hvilken oprindelse en vare har, og omlægninger i handelen og en fordrejning af konkurrencevilkårene i forbindelse med samhandelen undgås [16].

32. Et sådant system kan således kun fungere efter hensigten, såfremt toldmyndighederne i indførselsstaten lægger de afgørelser til grund, der lovligt er truffet af

15 — Dom af 12.7.1984, sag 218/83, Les Rapides Savoyards m.fl., Sml. s. 3105, præmis 26, om frihandelsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz, undertegnet den 22.7.1972, af 7.12.1993, sag C-12/92, Huygen m.fl., Sml. I, s. 6381, præmis 24 og 25, om overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Østrig, undertegnet den 22.7.1972, og af 5.7.1994, sag C-432/92, Anastasiou m.fl., Sml. I, s. 3087, præmis 38, om aftalen af 19.12.1972 om oprettelse af en association mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Cypern.

16 — Dommen i sagen Les Rapides Savoyards m.fl., præmis 26.

myndighederne i udførselsstaten [17]. Som Domstolen anførte i dommen i sagen Les Rapides Savoyards m.fl., er toldmyndighedernes anerkendelse af afgørelser, der lovligt er truffet af myndighederne i den pågældende tredjestat, som medlemsstaterne har forbindelse med gennem internationale frihandelsaftaler, ligeledes en forudsætning for, at Fællesskabet kan forvente, at myndighederne i den pågældende stat respekterer de afgørelser, som toldmyndighederne i medlemsstaterne træffer med hensyn til oprindelsen af varer, der udføres fra Fællesskabet til denne stat [18].

33. Heraf følger, at indførselslandets toldmyndigheder i henhold til associeringsaftalen ikke kan afvise præferencebehandling af en vare, der indføres med et EUR.1-certifikat, som er udstedt forskriftsmæssigt af udførselslandets toldmyndigheder. Hvis indførselslandets toldmyndigheder har begrundet tvivl med hensyn til varens faktiske oprindelse, har de kun mulighed for at anmode udførselslandets toldmyndigheder om at foretage en efterfølgende kontrol af oprindelsen.

34. Opbygningen af ordningen om samarbejde og fordelingen af opgaverne, som er fastsat i associeringsaftalen, indebærer logisk set, at disse myndigheder også er bundne af resultaterne af denne efterfølgende kontrol, når udførselslandets toldmyndigheder har fastslået de pågældende varers oprindelse. Ifølge Domstolen er det kun i det særlige tilfælde, hvor udførselslandets toldmyndigheder ikke er i stand til forskriftsmæssigt at foretage en efterfølgende kontrol, at indførselslandets toldmyndigheder selv kan undersøge ægtheden og rigtigheden af det omtvistede EUR.1-certifikat og tage hensyn til andre beviser for den pågældende vares oprindelse [19].

35. Formålet med associeringsaftalen og det system med administrativt samarbejde, som

17 — Dommen i sagen Les Rapides Savoyards m.fl., præmis 27, dommen i sagen Huygen m.fl., præmis 25, dom af 14.5.1996, forenede sager C-153/94 og C-204/94, Faroe Seafood m.fl., Sml. I, s. 2465, præmis 20, og af 17.7.1997, sag C-97/95, Pascoal & Filhos, Sml. I, s. 4209, præmis 33.

18 — Præmis 27.

19 — Jf. dommen i sagen Huygen m.fl., præmis 27. Det skal dog her præciseres, at denne forpligtelse til at anerkende afgørelser, der er truffet af myndighederne i det pågældende tredjeland, ikke gælder på samme måde, når præferenceordningen er indført ved en selvstændig fællesskabsakt, såsom en forordning. Domstolen har nemlig vedrørende et sådant tilfælde fastslået, at myndighederne i denne stat ikke kan binde Fællesskabet og dets medlemsstater med hensyn til deres fortolkning af fællesskabsbestemmelser, hvorved de vurderinger af varernes oprindelse, som er foretaget af Kommissionen inden for rammerne af en undersøgelsesdelegation, skal gælde frem for de vurderinger, der er foretaget af det eksporterende tredjelands toldmyndigheder (jf. dommen i sagen Faroe Seafood m.fl., præmis 24 og 25 vedrørende Rådets forordning (EØF) nr. 2051/74 af 1.8.1974, om en toldordning for visse varer med oprindelse i og indført fra Færøerne (EFT L 212, s. 33), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 3184/74 af 6.12.1974 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde vedrørende anvendelsen af toldordningen for visse varer med oprindelse i og indført fra Færøerne (EFT L 344, s. 1)). Det samme kan gøre sig gældende inden for rammerne af en international frihandelsaftale, hvorved Fællesskabet er bundet til et tredjeland, når dette land ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre denne aftale, og en efterfølgende kontrol udført af Kommissionens tjenestegrene viser, at de varecertifikater, som den pågældende stats toldmyndigheder har udstedt, ikke er korrekte (dom af 14.11.2002, sag C-251/00, Ilumitrónica, Sml. I, s. 10433, præmis 74, om indførsel til Fællesskabet af fjernsyn af tyrkisk oprindelse under præferenceordningen i henhold til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Tyrkiet, undertegnet den 12.9.1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23.12.1963 (EFT 1964, 217, s. 3685)).

er fastsat i protokol nr. 4, indebærer således, at indførselslandets toldmyndigheder tager hensyn til resultaterne af den endelige kontrol af varernes oprindelse, som udføres af udførselslandets toldmyndigheder. I henhold til dette formål er det nemlig vigtigt, at alle de varer, der opfylder betingelserne med hensyn til oprindelse, og kun disse varer, godt af præferenceordningen ved indførslen.

36. Det følger heraf, at når de oprindelige resultater af den efterfølgende kontrol er genstand for et søgsmål, som er anlagt af eksportøren, og indførselslandets toldmyndigheder er blevet underrettet om dette søgsmål og udfaldet heraf, har disse myndigheder pligt til at tage hensyn hertil.

37. Jeg mener ikke, at bestemmelserne i artikel 32, stk. 5, i protokol nr. 4, som den græske regering har henvist til, modsiger denne vurdering. Som bekendt bestemmes det i denne artikel, at når toldmyndighederne i indførselslandet har anmodet om en efterfølgende kontrol af de pågældende varers oprindelse, skal de snarest muligt underrettes om resultaterne af denne kontrol, og det skal klart fremgå af disse resultater, om disse varer opfylder betingelserne for, at de kan indrømmes præferencebehandling.

38. Jeg kan desuden henvise til artikel 32, stk. 6, i protokol nr. 4, hvori det — i samme retning som artikel 32, stk. 5 — bestemmes, at indførselslandets toldmyndigheder i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl med hensyn til de pågældende varers oprindelse, og der ikke foreligger svar inden ti måneder regnet fra datoen for anmodning om kontrol, eller hvis svaret ikke er tilstrækkeligt, afslår at indrømme varerne præferencebehandling, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.

39. Det er min opfattelse, at parterne i associeringsaftalen med disse bestemmelser har haft til hensigt, at udførselslandets toldmyndigheder til gengæld for den kompetence, de har fået ved protokol nr. 4, rent faktisk foretager kontrol, når de er blevet anmodet herom af indførselslandets toldmyndigheder, og inden for en rimelig frist meddeler disse resultaterne af denne kontrol. Som den græske regering har anført, er formålet med bestemmelserne, at den administrative samarbejdsprocedure, som gør det muligt at fastslå de pågældende varers oprindelse, gennemføres omgående, og at det hurtigt besluttes, hvorledes disse varer kan behandles. De omhandler imidlertid ikke, hvilke retsmidler der kan anvendes til prøvelse af de afgørelser, som er truffet af udførselslandets toldmyndigheder efter den efterfølgende kontrol, da de er underlagt dette lands lovgivning.

40. Det kan således ikke udledes af disse bestemmelser, at indførselslandets toldmyn-

digheder er bundet af de oprindelige resultater af den efterfølgende kontrol, når resultaterne af denne kontrol er genstand for et søgsmål og derfor ikke er af endegyldig karakter.

41. Tværtimod mener jeg, at det af ovennævnte bestemmelser samt af hele systemet med administrativt samarbejde i henhold til protokol nr. 4 kan udledes, at udførselslandets toldmyndigheder, når resultaterne af den efterfølgende kontrol drager gyldigheden af EUR.1-certifikaterne i tvivl, og de er genstand for et søgsmål i henhold til nationale retsregler, bør underrette indførselslandets toldmyndigheder om dette søgsmål og om udfaldet heraf. Denne forpligtelse er også nødvendig, hvis man ser på formålet med associeringsaftalen, for at de varer, hvis oprindelse endeligt er bekræftet af udførselslandets toldmyndigheder, kan indrømmes præferencebehandling af indførselslandets toldmyndigheder.

42. På baggrund af formålet med associeringsaftalen og systemet med administrativt samarbejde i forbindelse med bestemmelsen af varernes oprindelse bør indførselslandets toldmyndigheder således tage hensyn til de domstolsafgørelser, der er truffet i søgsmål anlagt til prøvelse af de første resultater af den efterfølgende kontrol af denne oprindelse.

43. I modsætning til, hvad den græske regering har hævdet, kan indførselslandets toldmyndigheder ikke afvise at tage hensyn til disse afgørelser med den begrundelse, at de ikke kan vide, om sagen for udførselslandets domstol har været kontradiktorisk, og om alle garantier for en retfærdig rettergang har været opfyldt.

44. Jeg må gøre opmærksom på, at det system med administrativt samarbejde, som er indført ved protokol nr. 4, er baseret på gensidig tillid mellem de pågældende landes toldmyndigheder. Dette betyder, at medlemmerne af Det Europæiske Fællesskab samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, da de indførte dette system, har vurderet, at myndighederne i det tredjeland, som er part i denne frihandelsaftale, var i stand til at anvende bestemmelserne i associeringsaftalen. Denne tillid må nødvendigvis også udstrækkes til at gælde domstolene i denne stat, som i henhold til de nationale retsregler har kompetence til at pådømme klager over afgørelser, der er truffet af landets toldmyndigheder. Det ville nemlig være paradoksalt, hvis man viste denne tillid over for tredjelandets administrative myndigheder, men ikke over for domstolene, eftersom disse netop har til opgave at overvåge de nationale administrative myndigheders anvendelse af loven, og således også af associeringsaftalen [20]. Som

20 — Denne tillid til domstolene hos den anden part i associeringsaftalen fremgår i øvrigt udtrykkeligt af aftalens artikel 113, i henhold til hvilken »[h]ver af parterne forpligter sig inden for denne aftales anvendelsesområde at sikre, at fysiske og juridiske personer fra den anden part har adgang uden forskelsbehandling i forhold til egne statsborgere til de kompetente domstole og administrative organer i Fællesskabet og Ungarn for at kunne forsvare deres [...] rettigheder [...]«.

Sfakianakis fremførte i retsmødet, er domstolene i udførselslandet garanter for, at EUR.1-certifikaterne er i overensstemmelse med associeringsaftalen.

45. Derfor er indførselsmedlemsstatens toldmyndigheders hensyntagen til de domstolsafgørelser, der træffes i det eksporterende tredjeland, i forbindelse med søgsmål anlagt til prøvelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol af varernes oprindelse uløseligt forbundet med anerkendelsen af de afgørelser, som træffes af toldmyndighederne i dette udførselsland med hensyn til denne oprindelse, og indgår i den fordeling af opgaverne, som er fastlagt i protokol nr. 4.

46. Endvidere ville det, hvis der ikke blev taget det samme hensyn i alle medlemsstater, skabe en usikker situation, der kan skade den fælles handelspolitik og Fællesskabets opfyldelse af de forpligtelser, der følger af associeringsaftalen [21].

47. Den græske regering har desuden fremført som argument mod, at der skal tages hensyn til disse afgørelser, at indførselslandets toldmyndigheder, når de første resultater af en efterfølgende kontrol omstødes af en retslig afgørelse, ikke vil kunne vide, om denne omstødelse er baseret på en undersøgelse af, om den anfægtede afgørelse er holdbar ud fra et retligt og materielt synspunkt, eller på et formelt grundlag, såsom at de sagsøgte toldmyndigheder ikke mødte op til retsmødet.

48. Jeg mener ikke, at dette argument kan antages. Som nævnt ovenfor har den efterfølgende kontrol til formål at kontrollere nøjagtigheden af EUR.1-certifikaterne [22]. Når resultaterne af denne kontrol gøres til genstand for et søgsmål i henhold til nationale regler, er det eneste spørgsmål af betydning ved sagens afslutning, om de omtvistede certifikater er blevet annulleret eller bekræftet. Hvis resultaterne af den efterfølgende kontrol, som rejste tvivl om korrektheden af EUR.1-certifikaterne, omstødes ved domstolen, og de pågældende certifikater derfor fortsat gælder, er indførselslandets toldmyndigheder nødt til at tage hensyn til disse, uanset grunden til omstødelsen af resultaterne af den efterfølgende kontrol.

49. Under alle omstændigheder mener jeg desuden ikke, at den græske regerings synspunkt kan accepteres, da det ville være i strid med retten til effektiv domstolsprøvelse.

21 — Jf. i denne retning dommen i sagen Anastasiou m.fl., præmis 53, vedrørende spørgsmålet om accept ved indførsel i Fællesskabet af varer fra Cypern af handelscertifikater udstedt af andre myndigheder end Republikken Cyperns kompetente myndigheder.

22 — Dommen i sagen Huygen m.fl., præmis 26.

50. I henhold til fast praksis er retten til effektiv domstolsprøvelse udtryk for et almindeligt fællesskabsretligt princip, der ligger til grund for medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner [23]. Den har fundet udtryk i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er baseret på artikel 6 og 13 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Det påhviler Domstolen at sikre, at fællesskabsretten er i overensstemmelse med princippet om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder [24]. En aftale som associeringsaftalen, der er indgået af Rådet og Kommissionen med hjemmel i EF-traktatens artikel 228 og 238 [25], udgør en integrerende del af fællesskabsretten [26]. Det påhviler således Domstolen at sikre, at gennemførelsen af associeringsaftalen sker i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder såsom retten til effektiv domstolsprøvelse.

51. Jeg mener ikke, der kan rejses tvivl om, at den beslutning, som indførselslandets toldmyndigheder har truffet på grundlag af deres efterfølgende kontrol af varernes oprindelse, bør kunne gøres til genstand for en effektiv domstolsprøvelse. Denne kontrol har til formål at fastslå, om de pågældende varer opfylder betingelserne for præferencebehandling i associeringsaftalen, som hører under fællesskabsretten. Det kan have den konsekvens, at eksportøren fratages de fordele, som indrømmes ved denne ordning, eftersom importøren vil blive tvunget til at betale tolden for de pågældende varer, hvilket uundgåeligt vil få konsekvenser for deres handelsforhold.

52. Hvis man afviser at tage højde for de afgørelser, der er truffet af domstolene i udførselslandet, vedrørende resultaterne af den efterfølgende kontrol, vil det således for det første have den konsekvens, at eksportørerne fratages retten, i henhold til ungarsk ret, til at anlægge sag til prøvelse af resultaterne af denne kontrol. For det andet kan det også have den konsekvens, at de ungarske toldmyndigheder heller ikke mener, at de behøver tage hensyn til de domstolsafgørelser, som træffes af medlemsstaternes domstole i søgsmål anlagt til prøvelse af den oprindelseskontrol, som er foretaget af deres respektive toldmyndigheder. Det bør understreges, at medlemsstaternes hensyntagen til ungarnske domstolsafgørelser på baggrund af den gensidighed, der ligger til grund for associeringsaftalen og protokol nr. 4, ligeledes er en forudsætning for, at toldmyndighederne i Ungarn tager hensyn til afgørelser, som medlemsstaternes domstole har truffet i søgsmål anlagt til prøvelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol af oprindelsen af fællesskabsvarer importeret til Ungarn.

23 — Dom af 15.5.1986, sag 222/84, Johnston, Sml. s. 1651, præmis 18, af 15.10.1987, sag 222/86, Heylens m.fl., Sml. s. 4097, præmis 14, af 3.12.1992, sag C-97/91, Oleificio Borelli mod Kommissionen, Sml. I, s. 6313, præmis 14, og af 19.6.2003, sag C-467/01, Eribrand, Sml. I, s. 6471, præmis 53.

24 — Dom af 30.9.1987, sag 12/86, Demirel, Sml. s. 3719, præmis 28.

25 — Efter ændring nu henholdsvis artikel 300 EF og 310 EF.

26 — Demirel-dommen, præmis 7.

53. Hvis man afviste at tage hensyn til afgørelser truffet af de ungarske domstole i søgsmål til prøvelse af resultaterne af efterfølgende kontroller, ville det således ikke kun være i strid med formålet med associeringsaftalen og systemet med samarbejde i henhold til protokol nr. 4, men også med retten til effektiv domstolsprøvelse.

54. Endelig følger det også af systemet i protokol nr. 4 og af formålet med associeringsaftalen, at denne forpligtelse påhviler indførselslandets toldmyndigheder, uanset om det er dem, der har anmodet om den efterfølgende kontrol.

55. Det bemærkes herved, at det fremgår af artikel 32, stk. 1, i protokol nr. 4, at den efterfølgende kontrol kan foretages af de kompetente myndigheder i udførselslandet ex officio, eller på anmodning af indførselslandets myndigheder. Kontrollen kan ligeledes, som i denne sag, udføres på anmodning af Kommissionens tjenestegrene, som i henhold til EF-traktatens artikel 155 [27] skal drage omsorg for gennemførelsen af associeringsaftalen og dens protokoller [28].

56. Uanset hvem der har anmodet om efterfølgende kontrol, er formålet det samme, nemlig at kontrollere korrektheden af EUR.1-certifikaterne, således at varer, der har oprindelse i Ungarn i henhold til associeringsaftalen, drager nytte af præferencebehandlingen i overensstemmelse med denne aftales formål, når de indføres i Fællesskabet. Hvad angår dette system og formålet i denne aftale skal indførselslandets toldmyndigheder tage hensyn til resultaterne af den efterfølgende kontrol og således også til de domstolsafgørelser, som træffes i udførselslandet vedrørende resultaterne af denne kontrol, uanset hvilken myndighed der har taget initiativ til kontrollen.

57. På baggrund af disse omstændigheder foreslår jeg Domstolen at besvare spørgsmålene således, at associeringsaftalen og protokol nr. 4, navnlig protokollens bestemmelser i artikel 31, stk. 2, om forpligtelsen til gensidig bistand og bestemmelserne i artikel 32 om kontrol af beviser for varernes oprindelse, skal fortolkes således, at toldmyndigheder i indførselslandet skal tage hensyn til afgørelser truffet af udførselslandets domstole i søgsmål anlagt til prøvelse af resultaterne af den kontrol af gyldigheden af varecertifikater, som toldmyndighederne i udførselslandet har foretaget, når de er blevet informeret om disse søgsmål og om indholdet af disse afgørelser, uanset om kontrollen af varecertifikaternes gyldighed er

27 — Nu artikel 211 EF.

28 — Jf. i denne retning Ilumitrónica-dommen, præmis 60.

blevet udført på anmodning af indførselslandets toldmyndigheder.

60. Sfakianakis og den ungarske regering gjorde i retsmødet gældende, at de græske toldmyndigheder burde have ventet med at indlede efteropkrævningen af told, eftersom søgsmål til prøvelse af administrative afgørelser i henhold til ungarsk ret har opsættende virkning på gennemførelsen af disse afgørelser.

B — *Det tredje præjudicielle spørgsmål*

58. Den forelæggende ret ønsker med sit tredje præjudicielle spørgsmål i det væsentlige oplyst, om den effektive virkning af afskaffelsen af told i henhold til associeringsaftalen er til hinder for administrative afgørelser om opkrævning af told, afgifter og bøder, som er truffet af toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten, inden der var truffet afgørelse i de søgsmål, der var anlagt til prøvelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol, når gyldigheden af EUR.1-certifikaterne er blevet bekræftet ved afgørelserne i disse søgsmål.

61. Jeg er ikke enig i denne vurdering. Jeg mener ikke, at spørgsmålet, om toldmyndighederne i en medlemsstat har ret til at indlede opkrævningen af told efter meddelelsen af resultaterne af den efterfølgende kontrol, som har rejst tvivl om de omtvistede varers oprindelse, kan være underlagt retten i det tredjeland, som er part i den pågældende frihandelsaftale. Jeg skal herved henlede opmærksomheden på, at protokol nr. 4 ikke indeholder nogen bestemmelser herom.

59. For at kunne behandle dette spørgsmål må det først undersøges, om de græske toldmyndigheder, efter at de ungarske toldmyndigheder havde informeret dem om, at EUR.1-certifikaterne var fejlagtige, var berettigede til at træffe de omtvistede afgørelser, før der var truffet afgørelse i de søgsmål, der var anlagt til prøvelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol, eller om de burde have ventet med at indlede efteropkrævningen af told, indtil udfaldet af disse søgsmål forelå.

62. Protokollen indeholder heller ingen bestemmelser om, hvorledes indførselslandets toldmyndigheder skal forholde sig, når de varer, der er indført i Fællesskabet med EUR.1-certifikater, som i denne sag, er bragt på markedet og derefter har været underkastet en efterfølgende kontrol, som har draget gyldigheden af disse certifikater i tvivl. Det skal i denne henseende påpeges, at artikel 32, stk. 4, i protokol nr. 4 kun indeholder bestemmelser om det tilfælde, hvor indførselslandets toldmyndigheder endnu ikke har frigivet de pågældende

produkter. I mangel af relevante regler i denne protokol må man henholde sig til toldkodeksen for at finde svar på, hvad indførselsmedlemsstatens toldmyndigheder skal gøre i en situation som den i hovedsagen.

63. På baggrund af bestemmelserne i toldkodeksen mener jeg ikke, at de græske toldmyndigheder var forpligtet til at vente med at indlede efteropkrævningen af told, indtil der var truffet afgørelse i det søgsmål, som var anlagt i Ungarn til prøvelse af den efterfølgende kontrol. Det fremgår nemlig af en gennemgang af de relevante bestemmelser i toldkodeksen, at denne, foruden at garantere beskyttelsen af importørens rettigheder i en sag som denne, også har til formål på effektiv vis at beskytte Fællesskabets finansielle interesser ved at pålægge medlemsstaterne at indføre de nødvendige foranstaltninger for at opkræve toldskyld, som i sig selv udgør en indtægtskilde for Fællesskabet.

64. Det fremgår således af artikel 78, stk. 3, i toldkodeksen, at hvis det fremgår af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger. Det fremgår endvidere af toldkodeksens artikel 201, at toldskyld ved indførsel opstår, når en importafgiftspligtig vare overgår til fri omsætning.

65. På samme måde har medlemsstaterne i henhold til toldkodeksen, når toldskylden er opstået, pligt til omgående at iværksætte opkrævningen af told, både med hensyn til den første fase af denne procedure, som består i bogføring af det skyldige beløb [29], og med hensyn til selve opkrævningen heraf hos debitor [30]. Endelig har indgivelsen af en klage over afgørelser truffet af toldmyndighederne i medlemsstaterne, i henhold til toldkodeksens artikel 244, ikke opsættende virkning på gennemførelsen af den anfægtede afgørelse, bortset fra i undtagelsestilfælde.

66. Når toldskylden, som i denne sag, er opstået som følge af, at EUR.1-ceritifikaterne er erklæret ugyldige efter en efterfølgende kontrol, mener jeg ikke, at et søgsmål til prøvelse af denne ugyldiggørelse forpligter indførselsmedlemsstatens toldmyndigheder til at vente med at iværksætte ovennævnte procedure. Da de omtvistede varer allerede er bragt på markedet i Fællesskabet, og da retssagen kan vare flere år, kunne en sådan udsættelse medføre alvorlige problemer for opkrævningen af toldskylden, hvis sagen blev afvist.

67. Desuden tages der i begge faser af opkrævningproceduren hensyn til den importørs interesser, hvis EUR.1-certifikater efterfølgende er blevet erklæret ugyldige. I

29 — Jf. toldkodeksens artikel 217-220.

30 — Jf. toldkodeksens artikel 221-232.

henhold til toldkodeksens artikel 220 kan denne importør således fritages for efterbetaling af denne skyld, når præferenceordningen er anvendt på grundlag af en fejl begået af udførselslandets toldmyndigheder, som en debitor, der har handlet i god tro og overholdt gældende forskrifter, ikke kunne forventes at have opdaget [31]. Desuden kan debitor, såfremt gælden er blevet bogført, få betalingsfrister eller henstand eller endog betalingslempelser på de vilkår, der er fastsat i toldkodeksen, og tolden vil naturligvis blive tilbagebetalt, såfremt det viser sig, at den ikke var skyldig efter lovgivningen.

68. Det bestemmes imidlertid i toldkodeksens artikel 244, at toldmyndighederne i forbindelse med et søgsmål, som i princippet ikke har opsættende virkning, og som importøren har ret til at rejse i indførselsmedlemsstaten til prøvelse af dette lands toldmyndigheders afgørelse om, at han skal betale told, kan udsætte gennemførelsen af afgørelsen, hvis de har begrundet formodning om, at den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med toldforskrifterne, eller hvis der må frygtes uoprettelig skade for den pågældende. Debitor, som således opnår udsættelse med betalingen af told, fritages ligeledes for kravet om sikkerhedsstillelse, hvis dette ville kunne give anledning til alvorlige vanskeligheder af økonomisk og social karakter.

69. Denne vurdering underbygges ligeledes af retspraksis i søgsmål, som importører har anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelser om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79 [32], hvorefter en sådan bestemmelse alene har til formål at gøre det muligt, såfremt der foreligger visse særlige omstændigheder, og såfremt der ikke foreligger forsømmeligheder eller urigtigheder, at fritage erhvervsdrivende for betaling af skyldige afgifter, hvorimod den ikke giver adgang til at bestride, at kravet principielt er forfaldent [33]. I dommen i sagen Cerealmangimi og Italgrani mod Kommissionen fastslog Domstolen i denne henseende, at sagsøgerne havde ret til — hvis de stadig fandt

31 — Artikel 220, stk. 2, i toldkodeksen, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16.11.2000 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 311, s. 17), fastsætter i denne henseende, at hvis præferencebehandlingen af varen er indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland, anses et ukorrekt certifikat udstedt af disse myndigheder for en fejl, som ikke med rimelighed kunne forventes opdaget, jf. første afsnit. Udstedelsen af et ukorrekt certifikat anses dog ikke for en fejl, når certifikatet er baseret på eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske forhold, medmindre det er klart, at de udstedende myndigheder var bekendt med eller burde have været bekendt med, at varen ikke var berettiget til præferencebehandling. Generaladvokat Kokott har i sit forslag til afgørelse i sag C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, som verserer for Domstolen, påpeget, at denne nye affattelse af toldkodeksens artikel 220 ikke er en ændring, men blot en præcisering (punkt 30).

32 — Rådets forordning af 2.7.1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter (EFT L 175, s. 1). Artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1430/79 er gengivet i næsten identisk ordlyd i toldkodeksens artikel 239, stk. 1, i henhold til hvilken:
»[...] fritagelse for import- eller eksportafgifter kan indrømmes i [...] situationer [...] som skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har gjort sig skyldig i urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed [...]«.

33 — Dom af 12.3.1987, forenede sager 244/85 og 245/85, Cerealmangimi og Italgrani mod Kommissionen, Sml. s. 1303, præmis 11, og af 6.7.1993, forenede sager C-121/91 og C-122/91, CT Control (Rotterdam) og JCT Benelux mod Kommissionen, Sml. I, s. 3873, præmis 43.

samtlige betingelser opfyldt — at indbringe indførselsmedlemsstatens toldmyndigheders afgørelse om at pålægge dem at betale denne gæld [34] for medlemsstatens nationale domstol. Denne retspraksis støtter vurderingen, hvorefter indledningen af opkrævningen af told ikke er betinget af, at toldskylden ikke længere kan anfægtes.

70. Heraf følger, at de græske toldmyndigheder i denne sag, da de ungarske toldmyndigheder havde informeret dem om, at det ved den efterfølgende kontrol af EUR.1-certifikaterne var blevet påvist, at nogle af disse var fejlagtige, var berettiget til, og endog var forpligtede til, at indlede opkrævningen af told af de biler, der var importeret med de pågældende certifikater, selv om resultaterne af kontrollen var genstand for et søgsmål i henhold til national ret [35].

71. Det skal nu undersøges, om de afgørelser, der er truffet af de græske toldmyndigheder og anfægtet i hovedsagen, og som vedrører de biler, for hvilke EUR.1-certifikatet er blevet endeligt bekræftet i henhold til den ungarske domstols afgørelser, kan opretholdes.

72. Besvarelsen af dette spørgsmål kan umiddelbart udledes af den foreslåede besvarelse af det foregående spørgsmål. Som nævnt har associeringsaftalen til formål at sikre, at de varer, der opfylder kravene for at kunne anses for at have oprindelse i Ungarn, kan indføres i Fællesskabet under præferenceordningen i henhold til denne aftale. Den effektive virkning af associeringsaftalen ville således blive bragt i fare, hvis varer, hvis ungarske oprindelse er endeligt bekræftet i henhold til afgørelser truffet af den kompetente domstol i udførselslandet, blev nægtet præferencebehandling. Derfor vil det være i strid med denne effektive virkning, såfremt indførselslandets toldmyndigheder foretager efteropkrævning af told, afgifter og bøder.

73. Ligeledes ville retten til en effektiv domstolsprøvelse åbenbart blive tilsidesat, hvis toldmyndigheder i indførselslandet, efter at eksportøren ved en domstolsafgørelse har opnået omstødelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol, hvorved EUR.1-certifikaternes gyldighed var blevet anfægtet, alligevel opkrævede told hos importøren på grundlag af resultaterne af denne kontrol.

34 — Præmis 12.

35 — Den omstændighed, at de græske toldmyndigheder i denne sag først indledte denne procedure efter at have modtaget UCLAF's liste over de biler, som fejlagtigt havde opnået præferencebehandling, drager ikke berettigelsen af denne procedure i tvivl, da de pågældende biler rent faktisk er de biler, hvis EUR.1-certifikater var blevet erklæret ugyldige af de ungarske toldmyndigheder, idet der ikke er konstateret forskelle i disse myndigheders og Kommissionens bedømmelse heraf.

74. Heraf følger, at de græske toldmyndigheder under disse omstændigheder bør annullere eller trække de anfægtede administrative afgørelser tilbage, for så vidt de vedrører de biler, hvis ungarske oprindelse er endeligt bekræftet.

75. Jeg foreslår således, at det tredje præjudicielle spørgsmål besvares således, at den effektive virkning af afskaffelsen af told i henhold til associeringsaftalen er til hinder for administrative afgørelser om opkrævning af told, afgifter og bøder, som er truffet af toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten, inden der var truffet afgørelse i de søgsmål, der var anlagt til prøvelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol, når gyldigheden af EUR.1-certifikaterne er blevet bekræftet ved afgørelserne i disse søgsmål.

C — *Det fjerde præjudicielle spørgsmål*

76. Den forelæggende ret ønsker oplyst, om besvarelsen af ovenstående spørgsmål påvirkes af den kendsgerning, at hverken de græske eller de ungarske toldmyndigheder anmodede om indkaldelse af Associeringsudvalget i henhold til artikel 33 i protokol nr. 4.

77. Jeg foreslår, at Domstolen fortolker dette spørgsmål således, at den forelæggende ret ønsker oplyst, om besvarelsen af de ovenstående spørgsmål kan påvirkes af den kendsgerning, at hverken de græske eller de ungarske toldmyndigheder indkaldte Associeringsudvalget som følge af de afgørelser, der blev truffet af de ungarske domstole.

78. Det er min opfattelse, at dette spørgsmål skal besvares benægtende af nedenstående årsager.

79. Som nævnt ovenfor kan indførselslandets toldmyndigheder ikke ensidigt erklære et EUR.1-certifikat ugyldigt, når det er udstedt forskriftsmæssigt af udførselslandets toldmyndigheder. Såfremt der opstår begrundet tvivl om korrektheden af dette certifikat, kan de blot anmode disse myndigheder om at foretage efterfølgende kontrol. De er endvidere bundet af resultaterne af denne kontrol, når udførselslandets toldmyndigheder har kunnet fastslå de pågældende varers oprindelse.

80. I henhold til artikel 33 i protokol nr. 4 skal indførselslandets toldmyndigheder, hvis der i forbindelse med denne kontrol opstår uenighed med udførselslandets toldmyndigheder, søge at finde en mindelig løsning sammen med sidstnævnte. Såfremt det ikke er muligt at finde en mindelig løsning, skal

de forelægge tvisten for Associeringsudvalget.

81. Det følger heraf, at den omstændighed, at hverken de græske eller de ungarske toldmyndigheder har indkaldt Associeringsudvalget, ikke påvirker det forhold, at de græske toldmyndigheder skal tage hensyn til de ungarske domstolsafgørelser, og at disse toldmyndigheder ikke kan foretage inddrivelse af told vedrørende de pågældende biler, da de ovennævnte domstolsafgørelser har bekræftet bilernes ungarske oprindelse.

82. Jeg foreslår at svare den forelæggende ret, at besvarelsen af de foregående spørgsmål ikke påvirkes af den omstændighed, at hverken de græske eller de ungarske toldmyndigheder har anmodet om indkaldelse af Associeringsudvalget i henhold til artikel 33 i protokol nr. 4.

D — *Det femte præjudicielle spørgsmål*

83. Den forelæggende ret har kun stillet det femte præjudicielle spørgsmål for det tilfælde, at de to første spørgsmål, som er behandlet ovenfor, besvares benægtende. Da jeg har foreslået Domstolen, at de besvares bekræftende, finder jeg det ikke nødvendigt at behandle det sidste spørgsmål.

V — Forslag til afgørelse

84. Henset til ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen at besvare de af Diikitiko Protodikio Athinon forelagte spørgsmål således:

»1) Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den

anden side og protokol nr. 4 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og metoderne for administrativt samarbejde, som er vedføjet associeringsaftalen, som ændret ved afgørelse nr. 3/96 truffet af Associeringsrådet, associeringen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side af 28. december 1996 om ændring af protokol nr. 4, navnlig protokollens bestemmelser i artikel 31, stk. 2, om forpligtelsen til gensidig bistand og bestemmelserne i artikel 32 om kontrol af beviser for varernes oprindelse, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i indførselslandet skal tage hensyn til afgørelser truffet af udførselslandets domstole i søgsmål anlagt til prøvelse af resultaterne af den kontrol af gyldigheden af eksportvarecertifikater, som toldmyndighederne i udførselslandet har foretaget, når de er blevet informeret om disse søgsmål og om indholdet af disse afgørelser, uanset om kontrollen af varecertifikaternes gyldighed er blevet udført på anmodning af indførselslandets toldmyndigheder.

2) Den effektive virkning af afskaffelsen af told i henhold til associeringsaftalen er til hinder for administrative afgørelser om opkrævning af told, afgifter og bøder, som er truffet af toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten, inden der var truffet afgørelse i de søgsmål, der var anlagt til prøvelse af resultaterne af den efterfølgende kontrol, når gyldigheden af EUR.1-certifikaterne er blevet bekræftet ved afgørelserne i disse søgsmål.

3) Besvarelsen af ovennævnte spørgsmål påvirkes ikke af den omstændighed, at hverken de græske eller de ungarske toldmyndigheder anmodede om indkaldelse af Associeringsudvalget i henhold til artikel 33 i protokol nr. 4, som ændret ved afgørelse nr. 3/96.«